

1. díl

Jmenuju se Patka a čekám mimino. Už 11 týdnů a 3 dny. Je to moje první těhotenství a jsem typická současná nastávající maminka. Třicetiletá vysokoškolačka, ne úplně podle posledních trendů – tedy trapně vdaná, byt s hypotékou a rodičovství samozřejmě plánované.

Profesionální těhule?

Jediné, do čeho úplně nezapadám, je současné hnutí TĚHU. Ne, že bych nebyla nadšená z toho, že se nám to povedlo, ale nějak si z rostoucího břicha, stále těžších prsou a těhotenské nevolnosti nemůžu udělat životní program. Ani na těch devět měsíců. Na druhou stranu – tuším, co miminko udělá s mým tělem, ale jak mi těhotenství zahýbe s mozkiem, odhadnout nedokážu. Stejně si myslím,

že profesionální těhule ze mě asi nebude. Ale s vámi se o prvních devět měsíců svého „zatím ještě ploutvonožce“ podělím ráda. Abych V TOM nebyla sama.

Jak to začalo?

No jak asi? Vysazená antikoncepce a sex, sex, sex. Zpožděná menstruace mě desátý den vyhnala do lékárny pro gravitest. Stál 35 korun a přišlo mi, že něco tak podezřele levného mé těhotenství rozpoznat nedokáže. Přikoupila jsem tedy rozmařile ještě verzi za 70. Vyšly oba stejně. Pozitivně. Super. Ozámila jsem to manželovi. „No, já to vím,” řekl. Vzala jsem si génia! Objednala jsem se na prohlídku. Přes kartotéku mi nabídli termín za měsíc, přes protekční mobil to šlo hned.

U lékaře

Prohlídka a vaginální ultrazvuk potvrdily, že tam NĚCO je. Paní doktorka chtěla vědět, kdy k TOMU (početí) došlo. Těžká otázka. „Půjdete na velký ultrazvuk, tam vám to spočítají”. No nazdar.

„6+5” zahlásil lékař na ultrazvuku. Jedenáct? Ne, současná medicína vám to opravdu spočítá na den.

V té chvíli jsem byla těhotná šest týdnů a pět dnů a hned jsem věděla, kdy jsme naši devítimilimetrovou fazolku s bílou tečkou počali. Momentálně tomu říkáme ploutvonožec a těšíme se, že na příštím ultrazvuku uvidíme človíčka. Už teď se mu podobá. Má ručičky, nožičky, dokonce i mininehtíky. Tluče mu srdce a vnitřní orgány jsou hotové. Ještě není poznat, jestli to bude kluk nebo holka, ale má zřetelné oči, uši i nos. Fakt jsem na něj moc zvědavá. Taky se ten den dozvíme výsledky odběrů z konce 10. týdne. Je to tzv. biochemický screening, který ukáže, jestli je všechno v pořádku.

Čokoláda a utopence

Je mi fajn, břicho mám sice už trochu vyvalené, ale nejsem si jistá, jestli za to spíš nemůžou vanilkové rohlíčky. Za obří prsa ale určitě může těhotenství! Ranní nevolnosti jsem měla zásadně večer a skončily koncem 10. týdne. Doufala jsem, že se mi těhotenské chutě vyhnou. Nedávno jsem si objednala horkou čokoládu a utopence, takže asi nevyhnuly. Mám citlivý nos a nesnesu pach kouře. Těhotná v hospodě, to je taky zajímavé téma. O tom příště.

*Jsem
úředně
těhotná.*

Jo!

2. díl

12 týdnů a 4 dny

Minulý týden byl pracovní a nic těhotensky převratného se nestalo. Starosti s bytem nás zaměstnávaly natolik, že jsem na ploutvonožce trochu zapomněla. Nezapomněly hormony, díky kterým jsem na některé přípravné fáze rekonstrukce reagovala hysterickým pláčem a občasným řevem. Dorazila mě otcova rada: „Hlavně bez emocí!“ Není v těhotenství nic jednoduššího, než udržet emoce na uzdě. To jde samo. Fakt!

Taky jsem si přinesla od kamarádky horu těhotenských oblečků velikosti MOBY. První těhotenské předsevzetí – tohle oblečení NIKDY nevyplním! Doufám. Pořád si připadám těhotná jen tak trochu. Nemám ještě průkazku! Tu dostanu v pátek, když bude všechno v pohodě.